

dem til at betale til Vejenes Vedligeholdelse, som slider meget paa dem.

At Afgiften fremtræder som en Omsætningsafgift, er noget nyt. Under Motor-køretøjer, som bruges til Personbefordring, maa jo ogsaa henhøre alle disse Rutebiler, der gaar ude over hele Landet. Jeg mener, at Rutebilerne ikke kan taale en højere Afgift end den, der nu paahviler dem. Ved Færdselslovens § 19 blev Beskatningen saa stærkt forhøjet, at mange af dem ikke kan bære denne Byrde. I Forbigaaende vil jeg bemærke, at neppe nogen af Udvalgets Medlemmer var af den Mening, at denne Paragraf skulde føres ud i Livet paa den Maade, som det er sket fra Justitsministeriets Side, og hvis man nu yderligere vil belaste disse Biler med saa stor en Afgift, som her er Tale om, maa mange af dem sikkert holde op at køre. En yderligere Forhøjelse af deres Priser vil jo falde paa en Del af Befolkningen, som vel for største Parten er daarligt stillet. Disse Rutebiler har ogsaa deres store Berettigelse derved, at mange af dem kører i jernbanefattige Egne, hvor altsaa Befordringen vil blive fordyret for Befolkningen. Det forekommer mig af disse Grunde, at Rutebilerne maa undtages fra denne Omsætningsafgift, ikke at tale om, hvis Forholdet er det, at Afgiften ogsaa skal gælde for Omsætning i tredie, fjerde Led. Hvis Rutebilernes Ejere, naar de kommer i en saadan Situation, at de ikke kan køre og derfor vil sælge deres deres Bil til en anden, nu skal udbetale 6—7 000 Kr. yderligere, vil de komme paa Fallittens Rand, jeg ved ikke, hvor disse Penge overhovedet skal komme fra. Jeg haaber, at disse Spørgsmaal kan blive drøftet i det kommende Udvalg, og at der kan komme en Ændring paa dette Punkt.

Med Hensyn til Omsætningsafgiften paa andre Automobiler vil jeg bemærke, at hvis denne Afgift skal falde, hver Gang en Bil skifter Ejer, vil Bestemmelsen ikke svare til Hensigten med den, som er at begrænse Indførselen; thi det vil sikkert blive saaledes, at naar der er den samme Omsætningsafgift, vil Forskellen paa Udgifterne til et brugt og Udgifterne til et nyt Automobil ikke blive ret stor, man vil da snarere fristes til at købe et nyt, og paa den Maade opnaar man ikke det, som var tilsigtet, nemlig at hemme Indførselen. Jeg ved ikke, hvorvidt denne Bestemmelse bør opretholdes i nogen Grad, men jeg mener, at der bør være ikke saa ringe Forskel paa den Afgift, der svarer af et nyt Automobil, som kommer ind i Om-

sætningen herhjemme, og Afgiften af et brugt.

Der er ogsaa rent tekniske, rent formelle Ting i Lovforslaget, som jeg kunde ønske ændret. Den Kontrol, som skal føres, kan maaske foranledige en yderligere Forøgelse af Tjenestemændenes Antal, og hvad der gaar i den Retning, er vi Modstandere af. Hvad angaar Slutningen af den sidste Paragraf: og ophører med Udgangen af Juni Maaned 1924, vil jeg, for at der ikke skal forekomme nogen Misforstaaelse, udtale, at i alt Fald saaledes, som jeg har opfattet Forholdet, er Meningen ikke, at den skal falde bort, men Meningen er, at det er et Forsøg, man her gør, at Loven derefter muligvis ændres, men at den skal vedblive at gælde. Jeg bemærker dette, for at det ikke skal gaa saaledes, at Folk tænker: Den Lov gælder kun til Slutningen af Juni, saa undlader vi at foretage Omsætning i den Tid; thi i saa Fald vil den ikke komme til at svare til sin Hensigt. Disse Luksustoldsatser, for hvilke der ogsaa findes den Bestemmelse, at de skal ophøre med Juni Maaned 1924, vil jo blive inddraget i den almindelige Toldlov, naar den kommer til Behandling; men da det ikke kan blive Tilfældet med denne Lov, vil jeg pege paa, at Forudsætningen formentlig maa være, at Loven skal forlænges, naar det nævnte Tidspunkt kommer eller maaske allerede før.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme og til Forhandling i et Udvalg, men jeg maa dog sige, at der maa foretages forskellige Rettelser i Lovforslaget, inden vi kan give det vor Tilslutning.

Dahlgaard: Som det allerede er sagt, er det selvfølgelig umuligt i den Tid, der er levnet Tinget til at gennemse disse Lovforslag, at danne sig en begrundet Mening om deres Detailler og om det indbyrdes Forhold, der vil opstaa indenfor Toldloven efter Lovforslagernes Gennemførelse. Den højtærede Finansminister har i sin Forelæggelsestale angivet, at Lovforslagene har ikke noget fiskalt Formaal, Formaalet er ikke at bringe Penge i Statskassen, men at formindske Indførselen af Luksusvarer. Jeg tror, jeg tør sige, at hvis det er den højtærede Finansministers Synspunkt, saa vil Følgerne af disse Lovforslags Gennemførelse ikke svare til Forventningerne. Jeg føler mig overbevist om, at de her foreslaaede Toldforhøjelser kun i ringe Grad vil formindske Forbruget, og der, hvor det vil formindske Forbruget, vil det ikke blive